

*Deferentia de iuribus beati Anselmi Cantuariensis
archiepiscopi super resolutione pusillanimitatis consuetudine
dubitante an missa celebrare expediat an ne in*

Dulcissime dñe ihu xpe q tu pater et spu sco
vniuersitatis es creator et nota sunt oia ateq
fiat tu nosti infirmitatem meam. tu nosti etiam
quam infirma et fragilis sit anima mea et omnes
partes a te non sunt abscondita. Dup oia at infirma bonitate
tua deceptor ut quicquid eueniat in diuino salte
de me bonum fiat finis ut oibz peccatis meis per rem
pmissionis dimissis ad beatitudinis tue gloriam peruenire va
leam propter quam me casti. fateor dulcissime dñe ihu q
oia q habeo mihi dedisti sicut in te cetera dona q in de tuo
finitio prestitisti nescio q occulto tuo iudicio michi
omnis sacerdoti imponi permisisti. Sed finem diu diliget
interior. quanta reuerentia agendum sit q prima consuetudo et
q munda ab omni contagione partem debz esse mens q tam
tristis mysterium tractandum suscipit. et tu ex altera
parte non minori diligentia respicio qd sum ego q hoc
tractare audeo non parum de mea presumptioe erubescere
et vehementer timeo ne ad maius iudicium et dam
nationem mihi sit q ad tam dignam rem tam indignum accedere
audeo. Deo et te nunc de hoc villo modo dubito q si ita
vivere sic ille vivere deberet q hoc sacrificium ageret.
q nullum finem dei facere possem qd in sic perficere
esset ad salutem suam esset. sum me vici digna esset
Ita magis periculum et maior damnatio infirme anime.
partem onerare imminet q tam dignam rem indignum tractare
audet. De ita est et plusq dici potest ista res utilis
est et salubris bono sacerdoti: et periculosa indigne
tractati. Sed q faciet dulcissime ihu hic tuus
sacerdos imo tuus pater qd faciet huius tui sacrificii
onere gravata. Idcirco enim incertum sit q in utilis
sit. dimitte an faciat. Sed tu si ex toto dimitto tu
tursq minus pertimesco ne sub huius formidis

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISSELDORF

B. 203

occasione multa peccata audeat inchoare a etiam perpetrare
quod propter huiusmodi formidinem prius non audebat cogitare
Fateor quippe multos dies cum ad huiusmodi finem me parare
et de malis quod me circumspiciunt angustia et distructio intra
me doleo et alias quod tunc perturbat vanas cogitationes
malasque delectationes expeditio respiro et post pactum
finem multa mala atque peccata quod iterum surgunt propter
eiusdem servitium formidinem timorem capio **E**t hoc
itaque enuntio de eiusdem finem presumptioe aliqua conso-
latione habeo quod propter illius reverentia timore a peccatis
me cessare intelligo **B**ed o multissime et inordinissime ihesu
ut tu prospicias ita sepius est cor meum omni macula plenum
omni iniquitatum febris obsecanti. has oculos formidines
postpones oculis preceptis tuis facit contemnes veluti
torres quod oculos fetores deicientes in se thit et modo sunt
modo deorsum servum volunt **S**epia propter ihesu ut tu vides
ita facio in tu sordido vase et ponam in tu sordido coram
coram tuum et sanguinem tuum suscipio **V**erum dico
non in propter sic multos dies plenum peccatis et iniquitatibus ad
finem altaris tui accedo **U**n multum formido quod
magis ad perire quam ad salutem in sit huiusmodi presumptio. propter
putrida et fetens in munda sacramenta contingit propter
quo **N**on veniat aliquis fidelis quod spiritu dei plenus sit
et miser sacerdos spirituali suo consilio instruat quod ei sit
melius quodue deterius an finem altaris propter huiusmodi
impedimenta dimittit an propter refrenationem multarum
iniquitatum quod eiusmodi finem formidie sepius et permittitur
servitium facit **E**st autem de hoc quantum in videtur expedi-
tum et salubre consilium a peccatis cessare et sacrificium offer-
re deo reddere **N**os autem et si indigni sumus deo finire
deo tamen non est indignum finem sue creature **D**e aliis nescio
quod ipse magis eligat. de me scio quod magis volo deo
finire etiam si non possem ex toto me a malicia et tunc
quod propter formidinem peccati eius finem dimittit et in peccatis
damnatione secum iaceat **A**liis est ut nos videret et propter

96

aliqua offensione finem sui q̄ nob̄ dampnet p̄t timore
 p̄ti sui finem facere nolentes. Immensa ē enim mīa ei
 q̄ si viderit nos per viā r̄titudis sue ul' claudicando a
 ambulare et si sepius labedo l' r̄labendo: nō tū ab eisde
 vie r̄titudine velle r̄cedē si nō lastem: nō dū rectne
 se potest. si conati nūm adiuuabit et diriget gressu
 nūm ad viā salutis. Tame si p̄ta sacerdotis sit cri
 minalia. vtilis ē ei ab imolacoe sacrificij cessare humilit.
 q̄ ex p̄suptioe imolacoe maiore incurrit dānatione.
 don' r̄choata l' p̄ta p̄citeria possit ad altaris sac̄me
 tum securus accedere. Sed ecce misericordissie ihu. fa
 teor imēse boītati tue me esse mīb̄ p̄ctore. non
 possū tū de tua mīa despare n' m' expedit finem
 tui altaris dittere corp' tui et sanguine nō sume
 si indignus sū sic reuera sū vbera. me emēda cor
 ripe. et tū dū castiga sacerdote imo p̄ctore tui: don'
 rubigo p̄ti r̄cedat a me q̄ tū p̄logū tps ex magna
 incuria durata ē in latibz aīe mee. fateor dol
 cassie dñe ihu xpe qz p̄ctoz sū imūdg et indignus
 et tū a te nō r̄cedo l' q̄dem nō dūto te. et si firma
 manu tēbo don' r̄cedas a me don' ab oī contagione
 p̄ti absoluas me et sic carne tua cotidie mādūcate
 et sanguine bibēte tue q̄ voluntati ingit iheretem
 tua p̄cepta assidue frētem ac faciēte. me post hac
 vitā p̄ducas ad verā salutē sū ad te rez sacerdote
 vbi cū alijs sacerdotibz tuis te laude et glorificē nō
 ut p̄ctoz sū vt dignus sacerdos et mībz dignū corpus
 tui. Rex etna scla aīe

Quam dū in hac lacrimarū valle exules
 et p̄egm sumus a p̄uā sp̄ritibz cūctis trāsi
 toribz et tremibz q̄solatioibz pro sūma dēlec
 tatione et q̄solacoe aīe n̄re ad mēsam altaris ip̄i
 bñdicti vni per dies singulos cū oī r̄uerētia et fra
 t̄na dilectioe accedamz et nos de ip̄o sac̄ramē cūqz
 dulcet' aplectam' dicētes cū sp̄osa. Tenui cū n'
 dimitta. Dimittit at cū q̄ mīgtz tato bñficio statū